

Mál nr. 161/2010

M

og

vátryggingafélagið X v/ ábyrgðartryggingar vinnuveitanda.

Starfsmaður brenndist við málmbraðslu þann 8.5.2005.

Gögn.

1. Málskot, móttakið 28.5.2010, ásamt fylgigögnum.
2. Bréf X, dags. 3.6.2010, ásamt fylgigögnum.

Málsatvik.

M var að störfum hjá V, vinnuveitanda sínum, við að bræða pottsteypujárn í rafmagnsbræðsluofni. Til að leiðrétta hlutföll kolefna í málmblöndunni þurfti M að bæta stálstöngum í blönduna, en hiti hennar mun hafa verið 1450°C. Er M setti stangirnar í deigluna varð sprenging í blöndunni með þeim afleiðingum að bráðinn málmurinn slettist á hann, einkum á hægri framhandlegg og ristar beggja vegna, en einnig á brjóst, vinstri vanga og niður eftir kviðvegg.

Fyrir liggur að M var í stuttermá bol þegar slysið varð, en ekki bómullarskyrtu innan undir vinnugallanum eins og ætlast var til. Hann notaði heldur ekki sérstakar leðurhlífar sem náðu frá olnboga og fram að úlnlið. Þá er talið að einungis raki í stálinu, sem M bætti út í málmblönduna, hafi valdið fyrrgreindri sprengingu.

Í umsögn Vinnueftirlits ríkisins um slysið kemur fram að M hafi unnið hjá V frá árinu 2001, en einungis í um 4-5 daga við bræðsluofninn undir handleiðslu annars starfsmanns V sem hafði sinnt þessum störfum í 15 ár. M tali engu íslensku og takmarkaða ensku. M hafi í umrætt sinn verið með hjálm með áfastri svuntu niður fyrir háls, í öryggisskóm og með uppháa suðuvettlinga. Um orsök slyssins segir í umsögn VER að meginorsök þess megi rekja til þess að stálið hafi ekki verið nægilega þurrt, M hafi ekki verið í fullnægjandi hlífðarfatnaði við verkið og þjálfun hans hafi verið ábótavant. Meðverkandi orsök geti verð tungumálaörðugleikar. Mælt var fyrir um úrbætur: Annars vegar að þess sé gætt að járn sé nægilega þurrt, þegar það er sett út í járnbráð, þannig að það valdi ekki sprengingu. Hins vegar að þess sé gætt að starfsmenn séu í réttum undirfatnaði undir vinnugöllum, s.s. bómullarfatnaði, og að langerma bolir séu notaðir.

M hefur krafist bóta fyrir líkamstjón sitt úr ábyrgðartryggingu V hjá vátryggingafélaginu X. Félagið hefur hafnað bótaskyldu. Af hálfu X kemur fram að M hafi fengið starfsþjálfun í a.m.k. tvær vikur áður en slysið varð. Reyndur starfsmaður hafi sett hann inn í starfið og farið ítarlega í gegnum alla verkferla. Þá hafi stjórnendur einnig farið yfir ákveðin öryggisatriði. Hafi M til að byrja með fylgst með störfum leiðbeinandans og lært af honum, en tekið smám saman yfir öll störf ofnmanns. Leiðbeinandinn hafi síðan dregið sig í hlé en fylgst náið með M úr fjarlægð. Þannig hafi M hlotið fullnægjandi þjálfun áður en hann hóf störf við bræðsluofninn. Allur tilheyrandi hlífðarfatnaður hafi staðið M til boða. Hann hafi hins vegar ekki notað hann allan.

Álit.

M er af erlendu bergi brotinn og samkvæmt umsögn Vinnueftirlits ríkisins talar hann engu íslensku og takmarkaða ensku. Honum hafði verið falið af V að vinna við bræðslu pottsteypujárns í bræðsluofni. Er um að ræða hættulegt starf þar sem lítið sem ekkert má út af bera svo ekki hljótist slys af. Er því nauðsynlegt að starfsmenn, sem slíkum störfum sinna, kunni vel til verka og þekki til hlítar þær öryggisreglur sem fara verður eftir og þeim sé framfylgt. Bar V að gæta þess að M hefði öðlast næga þekkingu og skilning til

að sinna starfinu af öryggi og hlíta þeim öryggisreglum sem giltu um starfið. Af gögnum málsins má ljóst vera að röð atvika olli því hversu illa fór. Í fyrsta lagi mun raki hafa verið í stálstöng sem M bætti út í bráðna málmblönduna, í öðru lagi notaði M ekki þar til gerðar hlífar til verndar framhandleggjum og í þriðja lagi var hann ekki í langerma bómullarbol. Þjálfun M átti að vera lokið og leiðbeinandi hans fylgdist með störfum hans úr fjarlægð. Engu að síður voru ekki gerðar athugasemdir við það hvernig M klæddist áður en hann hóf störf í umrætt sinn. Þá virðist ekki hafa verið fylgst með því hvort hætta gæti stafað af þeim stálstöngum sem M bætti út í blönduna. Í ljósi þessa þykir mega fallast á þá niðurstöðu Vinnueftirlitsins að orsök slyssins sé að rekja til þess að M hafi ekki verið í fullnægjandi hlífðarfatnaði og þjálfun hans hafi verið ábótavant. Verður V að bera ábyrgð á þessum misbresti sem leiddi til slyssins. Þar sem slysið má rekja til ófullnægjandi þjálfunar og þar af leiðandi ófullnægjandi þekkingar M á starfi sínu við málmbræðsluna er, eins og hér á stendur, ekki nægilega í ljós leitt að slysið verði rakið til atvika sem virt verði M til sakar. Eru því ekki efni til að skerða bótarétt M vegna meðábyrgðar hans. Tjón M ber því að bæta að fullu úr ábyrgðartryggingu V hjá X.

Niðurstaða.

M á óskertan rétt til bóta úr ábyrgðartryggingu V hjá X.

Reykjavík, 22. júní 2010.

Rúnar Guðmundsson hdl.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.